

Ilen

Menighetsblad

Nr. 1 • februar 2021

Årgang 97

Dei heiv seg over tastaturet då koronaen kom!

Møt forfattarane av «Koronavåren»; Guro Kulset
Merakerås og Randi Lillealtnern, på side 8.

Har du gode ideer til gudstjenesten?

Gudstjenesteutvalget vil gjerne ha dine innspill!
side 18

www.ilen.kirken.trondheim.no

Tekst: Edel Lundemo. Foto: Gerd-Marit Husevåg

Rosen gis til Kari-Anne Husevåg Gjettum

I en årrekke har Kari-Anne utgjort en forskjell for både nærmiljø og venner. I nærmiljøet kan vi blant annet nevne Ilen menighet. Her blir hun spesielt husket som medarbeider i menighetsbladet. Hvem husker ikke for eksempel seriene «Når gamle venner møtes» og «Kunst i Ila»? Selv sier hun: «I møte med mange mennesker har jeg fått mye ny kunnskap og spennende opplevelser». Og hun ønsker å takke de som har hjulpet henne på veien fram til disse fortellingene. Hennes gode penn viser at hun kan sin norsk. Grundig, engasjert og ryddig er gode stikkord. Bladombærer har hun også vært i mange år, og ikke minst organisert distribusjonen av menighetsbladet.

Ilen kirkes venner (IKV), en frittstående venneforening for Ilen kirke og Stavne kapell, retter også en stor takk til Kari-Anne. Som sekretær i en årrekke, har hun også her hatt stor betydning. Vi tenker spesielt på innsatsen for Kirkehagen, et samarbeidsprosjekt mellom flere menigheter og i dag også Olavsfestdagene. Hver sommer i løpet av festuka er det kafé i Weisenhusets flotte hage, og innsatsen gir en betydelig inntekt til IKV.

Menighetens tidligere sogneprest, Ole Møllerløkken, forteller at Kari-Anne i flere år også har vært engasjert i Fjellseter kapell. Det alt fra Stiftelsesstyret til støtteforeningen Fjellseterkapellets Venner. Hennes engasjement har bidratt til å gjøre driften av kapellet mulig.

Gullaug Lereim Dybdahl forteller at Kari-Anne også har vært medlem av Trondheim Y's Men's Club, en støtteforening for KFUM/KFUK. Hennes innsats her kan nevnes som nok et eksempel på hennes store engasjement for andre. Flere har også nytt godt av hennes gode fagkunnskap som logoped. «Nei» er et ord Kari-Anne tydeligvis ikke kjenner.

Kari-Anne har nå flyttet til Stavanger. Hun ønsket etter hvert, forståelig nok, å komme nærmere familien. Men vi er mange som savner henne allerede. Det også som nær og fortrolig venn. Men vi ønsker henne lykke til og alt godt. Heldigvis har vi nett og telefon!

Det er med stor glede vi overrekker rosen til Kari-Anne.

Gjennom «menighetsbladets rose» ønsker vi å fremsnakke mennesker som gjør en særlig innsats for å fremme fellesskap og varme i bydelen vår.

Kjære iling

De av oss som satte vår lit til 2021 fikk en ordentlig nesestyver på nyåret. Ekkoet fra de siste nyttårsrakettene hadde bare så vidt ebbet ut da vi igjen fikk beskjed om å holde oss hjemme, uten å verken få eller gå på besøk. Gudstjenestene måtte bli digitale, alle kraner måtte stenge og mange cafeer og restauranter innså at de igjen måtte lukke dørene.

Likevel gir vaksinen håp, den brer seg gradvis utover landet vårt sammen med dagslyset og gir visshet om at det er en ende på denne unntakstilstanden. Men hvordan vil verden bli når dette er over?

Vi kan jo begynne med å tenke på hvordan vi ønsker at en gudstjeneste skal være? I denne utgaven får vi nemlig høre om hvordan Øyvind, Eva-Lotte og resten av medlemmene i Ilen kirkes gudstjenestevalg jobber, og de utfordrer oss alle til å komme med innspill.

Vi møter også forfatterne av «Koronavåren», som minner oss på hvordan vi tenkte, dag for dag, uke for uke, da koronaen inntok landet vårt for et års tid siden. Gjennom intervju med personer som opplevde det hele fra ulike ståsted kan vi som lesere løfte blikket litt ut fra vår egen boble og se et større bilde. Kanskje kan det gjøre oss litt klokere?

Sogneprest April viser vei til ord som kan gi trøst og styrke. Og mens turspalten frister med nypløyde skispor under klarblå himmel gjør «husbotaniker» Trond et ordentlig sprang og bringer oss helt inn i forsommeren med duften av hegg i «slørblå junikveld». Vi har mye å se frem til!

*I mellomtiden: hold ut!
Dette skal vi klare sammen!*

REDAKSJONEN

ilaredaksjonen@gmail.com

Gunhild
Marie
Roald

Joachim
Fiskum

April
Maja
Almaas

Gunnar
Gangstø

Forsidebilde: Guro Kulset Merakerås og Randi Lillealtn. Foto: Frank Valde

INNHOOLD

Rosen gis til Kari-Anne Husevåg Gjettum	2	Diakonens side.....	21
Kjære iling	3	Hva skjer i menigheten fremover?	22
Sogneprestens side	4	Barne- og familiesiden	27
Koronavåren som førte dei saman	8	Kantorens side	30
Lovsangshjemmet og Nådehemmet under koronaen.....	14	Velkommen til kirken.....	32
Forsommeren blomstrer	16	Slekters gang/offer og gaver	36
Gudstjenesten i Ilen revideres!	18	Ilen menighetskontor	38
		Velkommen til Ilen frivilligsentral	39
		Ut på tur	40

Sogneprestens side

Tekst: April Maja Almaas

En bønn av Martin Luther fra en gang han tvilte:

«Jeg er svak i troen; styrk meg.
Jeg er kald i kjærlighet; varm meg.
Til tider tviler jeg
og er ikke i stand til å stole på deg.
Herre, hjelp meg!»

Føler du deg rastløs men apatisk; har du en altoppslukende hunger for noe annet, men er allikevel for utslitt til å gjøre noe for å endre dette? Du er ikke alene. Det maratonløpet som kampen vår mot koronapandemien har blitt påvirket mange på akkurat disse måtene.

Husker du tiden før korona, da du kunne si «Hvis jeg bare hadde litt mer fritid, ville jeg trene oftere, lese gjennom den haugen med uleste bøker og skrive rørende brev til familie og venner?» Og likevel, for mange av oss har livet med korona-restriksjoner ikke vært i nærheten av å bli så effektivt som vi kunne ha trodd. Mange av oss sitter bøyd over våre datamaskiner i digitale møter, og er fanget i en syklus hvor vi blar gjennom sosiale medier og går oss vill i dårlige nyheter som rapporteres i nettavisene.

I starten av dette nye året er ikke situasjonen slik mange av oss håpet, og det siste vi trenger er kanskje å lage lange lister med nyttårsforsetter. La oss i stedet gjøre slik vår lutherske kirkefader Martin Luther gjorde: Prøve å se på oss selv med nåde og be til Gud om styrke.

Kong David, stamfaren til Jesus, har skrevet noen av de mest følelsesmessige og vakre bønnene i Bibelen. Men heller ikke David var et perfekt menneske, og han forfattet mange av disse Bibelske bønnene i perioder da han strevde.

En bønn av David fra en gang han lot som han var gal:

«Jeg søkte Herren, og han svarte meg, fra alt som skremte, berget han meg.»

– Salmenes bok 34,5

Du finner en beskrivelse av en slik episode i Første Samuels bok, kapittel 21. Det er en spennende historie der David var på rømmen fra en konge, løy til en prest, var så sulten at han spiste det hellige brødet fra tempelets alter, lurte til seg en kjempe sitt sverd og til slutt måtte late som han var gal for å kunne slippe unna.

Jeg utfordrer dere til å ta frem en Bibel (eller bruke «les bibel»-funksjonen på

www.bibel.no) og lese både kapittelet fra første Samuelsbok om Davids farlige opplevelser og hele salme 34, som er bønnen David ba til Gud underveis. Når du leser salmen er det imidlertid viktig å vite at når det på hebraisk står «Frykt Herren» betyr det ikke en frykt for fare, men «ærefrykt» eller «respekt».

Å lese om Davids liv og kommunikasjon med Gud, viser at han kom til Gud i alle livets situasjoner; lovprisning, glede, frykt, sinne, nød og tvil. Det er mange som finner like god trøst og styrke i å lese hans bønner i salmenes bok som i å formulere egne bønner til Gud.

Andre blant oss liker å komme til det hellige mysterium på våre egne måter. En av mine favoritt-diktere, Mary Oliver, likte å søke Gud ute i naturen. Jeg har her oversatt hennes dikt «Praying» fra diktsamlingen «Thirst» til norsk:

Et dikt av Mary Oliver med tips om hvordan man kan be:

«Det trenger ikke å være blå iris,
Det kan være ugress på en øde tomt,
Eller noen små steiner.
Bare følg med,
Sett sammen noen ord,
Og ikke prøv å gjøre dem innviklet.
Dette er ikke en konkurranse,
Men en døråpning inn til takken,
Og en stillhet
Der en annen stemme kanskje,
Vil snakke.»

Maleriet «Listen to the voices» av Gerd Lorås

Samtale med kunstneren Gerd Lorås

I min søken etter å bygge bekjentskap og fellesskap i vår bydel, har jeg igjen vandret ut av menighetskontoret. Denne gangen rett over soknegrensen til Ravnkloa, der trollaboer Gerd Lorås har sitt atelier.

I dag er vi utenfor Ilen sognegrenser, men du er godt forankret til Ila?

– Ja, farmors familie bodde i Ila i flere generasjoner. De var byfiskere, som solgte fisk her på Ravnkloa. Selv bor jeg i Trolla og er 4. generasjons trollaboer, på min fars side. Jeg er veldig lykkelig over at jeg har trådt mine barnesko her. Oppveksten var preget av lek i skogen, fisketurer på sjøen og bading i fjorden, og det er vel i grunnen det jeg holder på med enda.

Du nevnte at du bor i brukseier Olsens hus på Trolla. Det er industrigründeren og misjonsorganisasjonsmannen Hans Johan Olsen vi snakker om her, ikke sant?

– Jeg har overtatt og restaurert brukseier Olsens sitt hus og hage i Trolla. Det var han som bygde opp Trolla-samfunnet, alt fra Trolla Brug, skolen og biblioteket, til

veien utover mot Trolla. Jeg er opptatt av historie, og spesielt kvaliteten på håndverket i huset og gamle trær i hagen. Vi står på skuldrene til dem som bygde opp Trolla. Det har tatt meg 25 år å restaurere den 2,5 mål store hagen, og jeg har slitt ut minst 5 trillebårer. I dag dyrkes hagen økologisk, og jeg er svært opptatt av busker og trær med spiselige, helbredende bær og frukter. I hagen finner jeg roen og inspirasjonen til mine kunstneriske aktiviteter.

Folk kjenner deg best for kunsten din, som jeg selv opplever som rørende og mektig. Hva er det som inspirerer deg?

– Jeg har vært veldig opptatt av fornorskingen av samene. Min mor måtte bli 90 år før hun innrømmet at hun var same! For henne var det den største skammen man kunne tenke seg, å være same, og det var noe hun prøvde å skjule hele livet. Det å være uten identitet er noe som har preget meg sterkt gjennom livet og ført til en intens søken for å finne ut hvem jeg er. Det har vært en livslang prosess som stadig har ført meg på nye veier, og jeg er utrolig takknemlig for at jeg har latt denne til dels smertefulle prosessen utspille seg i mitt liv.

Det finnes mye natur også i kunsten din?

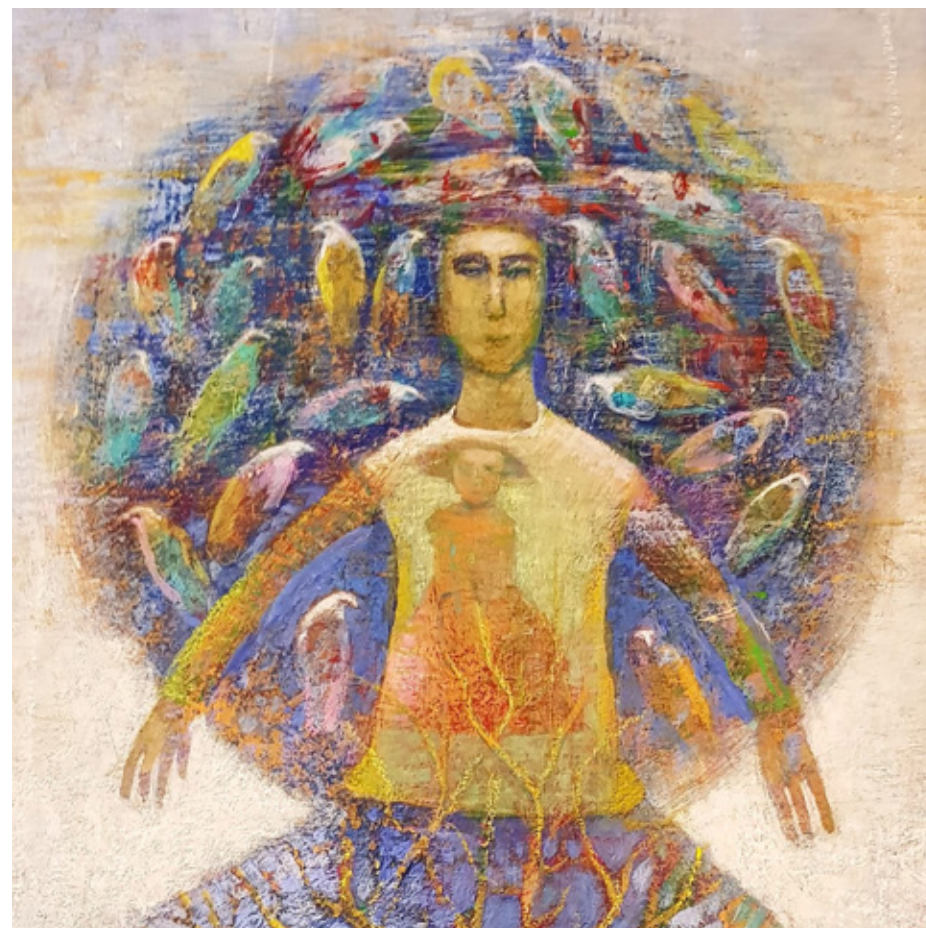
– Skogen har vært som et speilbilde av mine indre myter, som jeg har prøvd å formidle i min kunst. Gjennom min mors fortellinger fra min samiske familie i Finnmark har jeg lært å respektere naturen på en dypere måte. Ved å bli kjent med måten mine besteforeldre og oldeforeldre levde

Gerd Lorås i Ravnkloa, hvor hun har sitt atelier.

sine liv på, i nærkontakt med naturen, har jeg fått en større forståelse for deres verdisyn. Deres rikdom hadde ingenting med penger å gjøre; det handlet om å kunne høste av naturen, og ikke hente ut mer enn man trengte for å klare seg. Gjennom å bli kjent med min samiske familie i Finnmark har jeg fått en dypere tilhørighet til naturen. I denne prosessen har jeg lært å respektere meg selv som en del av naturen som er skapt i Guds bilde.

Har du noen tanker om Ilen kirke eller om tro?

– Ilakirka er et holdepunkt. Jeg tror at folk i gudstjenester er på søken etter noe, at de prøver å finne mening med livet, å finne noe som er større enn seg selv. Selv om jeg ikke er ofte i kirka, er Kristus for meg nåden og kjærligheten. En uendelig mulighet til å lære å elske seg selv, til å tilgi og å la nåden gi meg nye muligheter til å begynne på nytt, igjen og igjen.

Madonna-motiv av Gerd Lorås.

Tekst: Gunhild Marie Roald Foto: Frank Valde

Koronavåren som førte dei saman

Draumescenariet ville vere at ein iling, på veg til biblioteket for å låne boka «Koronavåren», fekk med seg nokon ho eller han visste var litt einsam ut på tur. Etterpå kunne ein sjå for seg at dei to fekk seg ein god prat på ein kafé og dermed bidrog til at småaktørar i Midtbyen overlevde koronaen. Sjølve har dei to garva journalistane blitt glade i kvarandre gjennom arbeidet med debutboka, og det litt perifere kollegaforholdet har blitt til eit solid vennskap.

Det kan godt vere at du har høyrd den milde røysta til Randi når ho klart og tydeleg, med perfekt formulerte frasar bygd opp av forstålege ord, forklarar noko innfløkt eller stiller akkurat det spørsmålet du sat og hadde på tunga. Like sannsynleg er det at du har lese dei veldreia setningane til Guro, akkompagnert av hennar egne fotografi. Etter mange år i NRK radio har Randi starta for seg sjølv og blitt spesia-

list på å fortelje gode historier gjennom podcast-formatet. Guro har vore frilans-journalist i 14 år, og arbeider på oppdrag for Adresseavisen, NTNU, Aftenposten, Sorgenfri og Gemini, for å nemne nokon. Det er altså ingen medieferskingar vi har med å gjere. Å skrive bok, i alle fall sånn heilt på eige premisser, har dei to kvinnene imidlertid no gjort for første gong.

Boka som samanfører ulike blikk på koronavåren

«Koronavåren», som vart lansert i oktober, er ei kronologisk oppbygd forteljing om dagane frå 11. februar til 18. juni 2020; våren vi aldri vil gløyme. Den bygger på dokumentasjon av pressekonferansar, avissaker, statistikk og innlegg på sosiale medier. Dette flettast saman med opplevingane og tankane til fem trondheimsbuarar; Marianne er leiar i ei mellomstor bedrift, Kathrine er anestesijukepleiar ved St. Olavs hospital, Christina er kafé- og butikkeigar, Rune er kjøpmann i ein stor Rema-butikk og Ellen er leiar for ei bedrift i oppstartsfasen. Dei fem har ulike ståstader og dermed også ulike blikk på det som skjer, og Randi og Guro intervjuar

I «Koronavåren» møter vi fem trondheimsbuarar med ulike utgangspunkt for å forstå og oppleve månadene frå februar og fram til sommaren i fjor.

Randi Lillealtn og Guro Kulset Merakerås har lang erfaring som journalistar, mellom anna frå NRK radio og Adresseavisen. No har dei skrive debutboka si saman.

dei jamt og trutt frå månadsskiftet mars/april og fram til sommarferien. I tillegg kan vi følge forfatterane sine egne tankar gjennom utdrag frå loggar dei har skrive den dagen tankane vart tenkte. Som om ikkje dette var nok får vi også faglege kommentarar frå arbeids- og organisasjonspsykolog Marit Christensen og samfunnstryggleiksforskar Stian Antonsen – alt samanføyd i ein naturleg heilskap.

«Vi ønska å dokumentere kva som skjedde og kva det gjorde med folk. Så gjorde jo dette arbeidet óg noko med oss sjølve. Å få med alle desse perspektiva hjalp oss til å sjå litt større på ting – og kome litt ut av vår eiga vesle boble under koronaen», fortel Guro der ho sit med kaffekoppen i handa i ein gamal gyngestol i stova si i Kaptein Roosens veg. «Kva skjedde? Kvifor reagerte folk som dei gjorde, og kva har dette å seie for oss som samfunn? Dette var ting vi skjønnte litt meir av medan

vi jobba med prosjektet. Vi håper boka kan ha litt same effekt på dei som les den; at dei kjenner seg litt klokare, rett og slett!»

Den vanskelege trikketuren og den litt for tettsitjande russen

I boka kan ein nikke attkjennande til skiltringane av alle slags dilemma og valsituasjonar vi vart stilte overfor då landet «stengde ned». Er det greitt å ta trikken for å gå på skitur i marka? Kan ein forelska 16-åring få besøk av kjærasten som bur nokre kommunar unna? Kva gjer ei tante når to små nevøar ho ikkje har sett på lenge kjem springande imot henne for å kaste seg kring halsen hennar? Skal ei mor gripe inn når ho synest russen sit litt vel tett under varmelampa ute på trammen?

«Dersom vi hadde skrive boka no hadde den blitt heilt annleis. Vi gløymer fort, særleg når ting endrar seg så kjapt som dei gjorde våren 2020», seier Guro. «Difor var

det viktig for oss å hive oss rundt og dokumentere det vi tenkte medan vi tenkte det. Ei veke seinare tenkte vi gjerne heilt annleis, og forsto ikkje korleis vi kunne tenke slik vi gjorde veka før».

Ei stadig meir aktuell bok

Om boka er høgaktuell no, vil den truleg ikkje bli mindre interessant ettersom åra går. Det nitide dokumentasjonsarbeidet som ligg til grunn for boka vil kunne gjere den til eit oppslagsverk for forskarar og andre som måtte lure på kva som skjedde då koronaen kom til landet vårt. I boka finn ein nemleg ein heil del fakta om utviklinga i smittetal og kva påbod, forbod, råd og restriksjonar som vart innførte når.

«Det vil heilt sikkert bli skrive utallege bøker om denne perioden, men det er godt mogleg mykje av det vil bli skrive med hovudstadsblikket, av eller om «viktige» personar», seier Guro, og held entusiastisk fram: «Nettopp difor er eg så glad for at vi heiv oss rundt og kom tett på heilt «vanlege» folk – slik at vi kunne skrive om koronavåren slik den vart opplevd i Trondheim, og ikkje minst i *Ilen meenighet!*» Ho slår ut med armane og proklamerer orda på spøkefullt høgtideleg vis, vel vitande om at det er meinighetsbladet sin utsende som er på besøk.

I innspurten med podcasten

Brått innser vi at vi må hive oss rundt for å rekke avtalen med Randi og fotograf Frank. Randi har no hendene fulle med ein podcastserie som snart skal lanserast, basert på det same materialet som boka, medan Guro har hatt hovudansvaret for bokskrivinga. Å skvise inn ein time i kalenderen til Randi gjekk berre så vidt. Ho

står med telefonen mot øyret når vi kjem gåande, men avsluttar raskt idet ho får auge på oss og møter oss med eit energisk smil som fyller heile andletet. I det same kjem Frank gåande mot oss med fotoapparatet kring halsen.

Trenarar i Freidig og Byaasen Skiklub

Snart er den smale brua over fossen ved Theisendammen okkupert av fotograf og fotomodellar. «Vil du kome over, Martin?» seier Guro til ungdommen som ventar ved den eine bru-inngangen. Vi forflyttar oss for å ta fleire bilete oppe på demninga kor vi er omgitt av joggarar og turgåarar, og også her merkar ein raskt at dei to kjenner mykje folk i området:

«Heia, heia!» roper Randi til ein gut som kjem springande forbi. Mange spreke ung-

«Heia, heia!» roper Randi til ein ungdom som joggar forbi. Mange spreke barn og ungdommar i Ila har blitt trena i orientering av Randi eller i skileik og langrenn av Guro.

dommar i området har blitt trena i orientering av Randi eller i skileik og langrenn av Guro, og dei to har også gjennom dette hatt med kvarandre sine barn å gjere. Dei har visst om kvarandre heilt sidan då dei begge gjekk på «Katta» tidleg på 90-talet og har snakka fleire gongar om å gjere noko saman, men det måtte ein nasjonal unntakstilstand til for å sameine dei to frilansjournalistane som bur med 500 meter mellom seg.

Skogen og fjorden og den gode ideen

Sjølv om begge trivst godt utan krava som ligg i å vere tilsett hjå ein fast arbeidsgjevar, innrømmer dei at det var nokre tunge dagar i starten av nedstenginga i mars i fjor.

«Eg måtte fleire gongar gå meg ein tur på Strandlinja, sjå utover fjorden, ta nokre djupe innpust og seie til meg sjølv: Dette går bra!» minnest Guro.

Og då kom ideen: Kva om ho kunne utnytte situasjonen til å skape seg eit oppdrag? Kva om ho kunne dokumentere dette overveldande som vi alle var ein del av, men ikkje ante konsekvensen eller rekkevidda av? Ho innsåg imidlertid at det ville bli eit «megaprojekt» som ho verken ville tørre eller klare åleine, og Randi poppa opp på netthinna. Samarbeidet har vore ein fryd frå ende til annan, så frydefullt at Randi no har flytta inn på kontoret til Guro i Bryggerekka i Midtbyen.

Gjensidig beundring og fråver av «dulling»

«Kva er oppskrifta?» undrar eg. «Eg trur det har vore ein viktig premiss at vi begge synest den andre er veldig

dyktig», seier Randi. «Dermed har vi sleppt å halde på med sånn dulling – vi har gått rett på sak, sagt kva som bør endrast, ikkje noko sånn, ååå, du e så ftiink!», seier ho med tilgjort slepande og lys stemme. Guro er einig. Dei fann tonen og den var direkte og målretta. Lista skulle ligge høgt, og det var sjølv sagt at det dei leverte skulle vere av topp kvalitet:

Det har vore befriande å sleppe «dulling», seier Randi om samarbeidet med Guro.

«Men betyr dette at de ikkje treng positiv tilbakemelding i det heile?» spør eg mistenksomt.

«Njaaa...ikkje etterkvart! Altså, eg trong å sette ord på dette i starten, og få høyre det frå Randi: At vi hadde stor respekt for kvarandre og tillit til den andre sine faglege vurderingar. Men då var det liksom etablert, og vi kunne gå rett på sak», seier Guro.

Den analoge og den digitale

Alle intervjuar til boka har dei gjort i lag, begge med fokus på å få fram dei gode forteljningane i møte med intervjuersopnane. Med notatboka i flittig bruk hadde Guro stålkontroll på det som vart sagt undervegs, medan Randi drog samarbeidet i ei meir digital retning.

«Endeleg har eg lært meg å jobbe i google docs!» flirar Guro, som er av den «analoge» typen og sver til handskrivne notatar for best mulig feste i hjernebarken. Elles har dei to svært mange ting til felles: sivilingeniørmann og barn, 7020-adresse, freelance-journalistar født på midten av 70-talet, elsyklistar som også er glade i skogen, fjellet og turliv.

Den viktige klokka på Ilakyrkjetårnet

I tillegg er dei begge tidsoptimistar.

«Ilakyrkja spelar faktisk ei vesentleg rolle i kvardagen min», fortel Randi. Når eg kjem susande på elsykkelen min på veg til ein avtale kan eg justere farta etter klokka på kyrkjetårnet!»

Jernet er varmt, eg grip sjansen og spør kva tyding kyrkja har for dei.

«Eg er utmeld frå statskyrkja», utbryt Randi. «Men eg elsker kyrkjer! Eg kjenner eit sug i magen kvar gong eg sykklar forbi Ilakyrkja. Og Nidarosdomen, ah, eg elsker den over alt på jord!» sukker ho.

«Eg er utmeld frå statskyrkja, men eg elsker kyrkjer!» seier Randi på spørsmål om kva kyrkja tyder for henne.

Ho har vore mykje rundt nasjonalheilagdomen, og på journalistoppdrag har ho, saman med steinhoggarane ved Nidaros Restaureringsarbeider, fått innsyn i krikar og krokar som «Kvarmannsen» ikkje får sjå, eller på tidspunkt kor dei ikkje er tilgjengelege for folk:

«Eg hugsar då eg fekk bli med når dei heldt på å restaurere Kongeinngangen – under ei presenning, inn ei trong dør ... ahh!»

Det er noko med den historiske susen, kulturen og arkitekturen som fasinerer. Randi er dessutan ein fast lesar av meinighetsbladet, «til min mann sin store muntrasjon!» legg ho til. Men eit liv etter døden, det er heilt utelukka for henne: «Eg lever fint med tanken på at vi går tilbake til krinslaupe når vi dør! Men no må eg nesten stikke, eg har eit møte om fem minutt», seier Randi og forsvinn med raske steg nedover Møllebakken.

Å snakke om tru i ei kompleks verd

Tilbake i gyngestolane i stova, med ny kaffe i koppene, fortel Guro at nettopp håpet om eit liv etter døden er ein tanke som gir henne styrke og fotfeste. I likskap med Randi er imidlertid heller ikkje ho å sjå i ein kyrkje-benk på ei vanleg søndagsgudsteneste:

«Gud har heldigvis ikkje avgrensa kontortid i kyrkja på søndagar mellom 11 og 12. Eg kan like gjerne møte han ute på tur – og når som helst», seier Guro.

Guro fekk med seg barnetru heimanfrå og har prøvd å gje den vidare til sine eigne barn, i ei form som er tilpassa deira generasjon og verda slik den ser ut i dag, som er ganske annleis enn då ho sjølv var lita:

«Barn møter verda sin kompleksitet tidlegare enn før, på godt og vondt. Barna mine fekk allereie på Ilaskulen mange klassekameratar og venner frå ulike religionar og kulturar, og i møte med alle desse impulsane må ein finne heilt andre måtar å formidle tru på».

For Guro er det ikkje nokon motsetnad mellom å respektere at andre kjem frå tradisjonar og kulturar der gudstrua har ei anna form, og det å sjølv tru eller håpe på at det finst ein Gud som vil oss vel, og som hjelper oss med å hente fram det beste i oss.

Likevel har det vore viktig for henne at barna skulle få oppleve ein større samanheng, ein fellesskap kring tru, og der har samlingar som «Noahs Ark», «Tårnagente» og «Lys våken» gitt god drahjelp:

«Sidan barna si tante Hege (Merakerås, no medlem av gudstenesteutvalet i Ilen kyrkje, journ. anm.) jobba som trusopp-lærer i Byåsen kyrkje då dei var små,

«Gud har heldigvis ikkje avgrensa kontortid i kyrkja på søndagar mellom 11 og 12. Eg kan like gjerne møte han ute på tur – og når som helst», sier Guro.

vart det vår kyrkje i denne perioden, med barnekor og det heile», fortel ho.

Gode gjerningar i Koronaen si tid

I møte med andre folk er Guro meir opptatt av å prøve å vere et godt medmenneske enn å snakke om religion, og ho viser til orda som den tidlegare biskopen vår, Tor Singsås, har blitt så kjend for, om at for trønderen er trua lettare gjort enn sagt.

«Å kalle seg kristen krev i alle fall ikkje at ein føler seg sikker på svara!» seier ho. «Det er jo ingen av oss som veit. Ein kan tru og tvile. Ein kan håpe. Det viktigaste er kanskje likevel at vi kjenner at det ligg eit ansvar på oss om å ta vare på kvarandre og gjere verda til ein litt betre stad.»

Dermed er vi tilbake der vi starta. Dei to forfattarane håper at mange vil lese boka, både for å få eit gjensyn med kva det var som skjedde med oss under det første møtet med Koronaen, og for å løfte blikket og forstå at andre kanskje har sine grunnar til å tenke litt annleis om ting enn ein sjølv. «Men den turen til nærbokhandelen eller biblioteket saman med ein nabo eller kjenning som treng selskap, er kanskje vel så viktig!» avsluttar Guro.

«Koronavåren» kan kjøpast på alle bokhandlar og lånast på biblioteket. Podcastserien «Da alt stansa» blir lansert 4. februar og kan lastast ned i alle appar kor ein kan lytte til podcast.

Tekst: Bjørg Sand

Lovsangshjemmet og Nådehjemmet under koronaen

Thailand kom forholdsvis sent i gang med tiltak for å hindre spredning av korona-viruset, men da de først kom i gang, var tiltakene mange og strenge. Blant annet ble skoler og barnehager stengt.

Dette gjaldt selvsagt også Lovsangshjemmet, barnehagen «vår» i Klong Toey-slummen. Men det fikk ikke de ansatte til å sette seg ned med hendene i fanget og vente på at barna kunne komme tilbake. Nei, når barna ikke kunne komme til dem, fikk de gå til barna – og til hele området der barnehagen ligger. De samlet inn penger

og kjøpte mat. Det ble laget 300 pakker med tørrmat og husholdningsartikler. Sammen med en ungdomsgruppe fra en internasjonal skole delte de ut pakker til alle familiene i området. Den lutherske kirken, som Ilen menighet samarbeider med gjennom NMS, hadde for øvrig flere matutleveringer både i Bangkok og

Det lages 300 pakker med mat og husholdningsartikler til utdeling i området rundt Lovsangshjemmet. Foto: Miss Krittayasai

Mødrene på Nådehjemmet har blitt ekstra sammensveiset under koronaen. Foto: Anne Storstein Haug

på landsbygda. Mange steder i Bangkok ble det også satt opp matskap der de som hadde noe å avse, kunne donere tørrmat, og de som trengte det, kunne hente seg mat gratis. Skulle tro de hadde vært i Ila og lært av vår egen Øystein Digre.

Sammensveiset innenfor gjerdet

Også for Nådehjemmet, stedet der en tar imot fattige gravide jenter og kvinner som ikke har noe sted å gjøre av seg, ble det en spesiell tid. Fra begynnelsen av mars kunne de ikke ta inn nye gravide jenter på senteret, og de som hadde født og var klare til å dra videre, kunne ikke dra før i slutten av mai. Dette førte til at de åtte kvinnene som da bodde på senteret, ble veldig sammensveiset. De holdt seg innenfor gjerdet til Nådehjemmet hele tiden, bortsett fra når de var på sykehuset. Både gudstjenester og påskefeiring ble holdt på senteret. Kvinnene fikk god tid til å kjenne på Guds omsorg i denne vanskelige tiden. Fire av mødrene bestemte seg for å bli kristne, og har fått dåpsopplæring.

Kengs forundring og glede

En av disse er Keng. Hun dro hjem i

slutten av mai og fortsatte dåpsopplæring med en av de ansatte online. Keng hadde, som mange av de som kommer til Nådehjemmet, bestemt seg for å adoptere bort barnet. Hun var blitt gravid med en som ikke ønsket familieliv, og turte ikke fortelle det til foreldrene. Men da den lille babyjenta ble født, ble det veldig vanskelig for Keng å gi fra seg barnet. Etter mange samtaler med de ansatte, tok hun endelig mot til seg og fortalte foreldrene om dateren. Til Kengs store forundring og glede tok familien imot henne og den lille jenta med åpne armer. De gjorde straks i stand et rom der hun kunne være i karantene i 14 dager. Dagen etter at hun kom hjem, var helsepersonell fra kommunen på besøk for å sjekke feber og se om smittevernsreglene ble fulgt.

Covid 19 har fått store konsekvenser for thaiene. Som i Norge, har mange mistet jobben. Men i motsetning til i Norge er det lite av støtteordninger for dem som er rammet. Da er det kjekt å tenke på at Ilen menighet, gjennom misjonsprosjektet vårt, er med på å skape lys og glede for noen i denne krevende tiden.

Tekst og foto:
Trond Arnesen
(ILU, NTNU)

Om hegg. *Prunus padus*

Forsommeren blomstrer

Blomstrende hegg ved fjorden

Året vi la bak oss ved nyttår, har vært vanskelig for så mange. Viruset som sprer seg og tar liv, arbeid og inntekt fra folk, all verdens vold og uro ellers, vindmølleanlegg og veger og alt anna som eter leveområdene til fugl, fisk, flora og folk, Grønlandsisen som smelter ...

Alt dette henger nok med oss på ymse vis inn i året 2021. Det er nok å bekymre seg for når man ligger våken i vargtime. Og likevel, midt i dette, har mange av oss også hatt erfaringer av det vakre i livet, av mening, av samkjensle og kjærlighet og av felles motstand mot destruktive krefter. Året 2020 gjorde det nære og de små sirkelene viktige. Ikke minst har dette løfta fram hvor mye det er å hente ved å skru ned tempo og rekkevidde. Det er med dette bakteppet vi vil møte den nye våren, med

hestehov, blåveis, kvitveis, nysprunget bjørkelauv og blomstrende hegg og rogn langs stiene i Iladalen og Elsterparken. Sammen med vaksinen kommer lyset og dufta av bjørk og hegg. De andre problemene tar vi vel også etter hvert?

Å, heggeduft i forsummernatta!

Å vandre langs en åkerkant under hegg i rik blomstring, omgitt av dufta fra en sky av tette, lysende kvite blomsterklaser – det er nordisk tidligsommer på sitt sterkeste. Blomstringa er naturlig nok brukt som kalendermerke, for eksempel for såing av korn eller for å sette potet. Folk ville gjerne ha hegg på tunet, ved våningshuset. Mange opplever at den intense dufta heller over mot katteurin om man tar inn en bukett i huset. Ove Arbo Høeg forteller i «Planter og tradisjon» at enkelte trodde

lukta var skadelig. Treet er ellers nok så anonymt, med enkle, avlange kvasstanna blad, men mange kjenner blomstene og de svarte «bæra». Disse steinfruktene har et karakteristisk snerpende fruktkjøtt. De kan brukes til likør, gelé og saft og gir et tydelig mandelpreg. I folkemedisinen ble avkok av hegg bark brukt mot verk, gikt og hevelser og te av barken skulle hjelpe mot mageproblemer. I Mellom-Europa ble hegg ansett for å beskytte mot hekser og trolldom.

Duftens kjemi

Mandelsmaken stammer fra amygdalin som fins i blomster, frø, bark, blad og ved, men ikke i fruktkjøttet. Stoffet spaltes til giftige blåsyreforbindelser og fins i mandler og også i bl.a. kirsebærsteiner, ferskensteiner, aprikossteiner og plommesteiner. Alle disse artene tilhører samme planteslekt, kirsebærslekta *Prunus* (gammelgresk for plomme) i rosefamilien. Man skal være forsiktig med å spise frøene fra disse plantene, men heggbærkjerner fra skogen og mandler fra butikken inneholder så små mengder at det regnes som ufarlig. Koking og tørking vil bryte ned gifta. I tillegg til amygdalin, inneholder treet kumarin. Det er samme stoff som gir dufta av nyslått høy. Det forskes i dag på medisinske aktive stoffer i hegg.

Å være nær

Hans Børllis dikt «Junikveld» fanger forsommerens lys med heggblomster som flammer etter solefall. Og han fanger det nære; nærheten til våre omgivelser og til våre kjære (vår kohort ...), i den tida vi har sammen. Det er god koronamedisin og bærer også vona om en vår der en vennlig klem føles helt rett.

Heggeblomster

Junikveld

Vi sitter i slørblå junikveld og svaler oss ute på trammen. Og alt vi ser på har dobbelt liv, fordi vi sanser det sammen.

Se – skogsjøen ligger og skinner rødt av sunkne solefalls-riker. Og blankt som en ting av gammelt sølv er skriket som lommen skriker.

Og heggen ved grinda brenner så stilt av nykveikte blomsterkvaster. Nå skjelver de kvitt i et pust av vind, – det er som om noe haster ...

Å, flytt deg nærmere inn til meg her på kjøkkentrammen!

Den er så svinnende kort den stund vi mennesker er sammen.

Tekst: Joachim Fiskum, April Maja Almaas og David Scott Hammes

Gudstjenesten i Ilen revideres!

Det er 28 år siden forrige gudstjenestereform i Den norske kirke.

1992-liturgien gir lite rom for involvering fra kirkens medlemmer. Nå lytter kirken mer til folkets meninger og ønsker, og dermed vil kirken la «grasrota» få være med å bestemme hvordan gudstjenester i den lokale menigheten skal være.

Hva slags gudstjenester vil vi ha i kirka vår i Ila?

Kirkemøtet vedtok en ny ordning for hovedgudstjenester i 2018. Kirkerådet, som forvalter Kirkemøtets vedtak, lanserte to nye bøker i november 2020: «Gudstjenestebok 2020» og «Liturgisk musikk 2020». Irens egen kantor, David Scott Hammes, som også er ansatt i Kirkerådet som seniorrådgiver i seksjon for gudstjenesteliv og kultur, har vært en viktig del av dette prosjektet. På bakgrunn av dette arbeidet skal alle lokale menigheter utarbeide en ny hovedordning.

I tillegg til å være kantor i Ilen er David Scott Hammes ansatt som seniorrådgiver i seksjon for gudstjenesteliv og kultur i Kirkerådet. Foto: April Maja Almaas.

Prosessen lokalt er delegert til Ilen menighets Gudstjenesteutvalg, som har fått som mandat å utforme et forslag til ny hovedgudstjeneste som en innstilling til menighetsrådet. Før den lokale grunnordningen fastsettes, skal menighetens sokneprest, kantor, diakon og andre ansatte som er involvert i gudstjenestearbeidet, få anledning til å uttale seg. Forslaget skal legges fram for alle av soknets kirkemedlemmer ved Ilen menighetsmøte den 18. april. Etter menighetsmøtet skal menighetsrådet vedta et endelig forslag som skal sendes via prosten til biskopen innen 1. pinsedag.

Gudstjenesteutvalgets mandat og sammensetning

Hvem er så dette gudstjenesteutvalget som har fått tildelt denne viktige oppgaven hos oss her i Ila? Gudstjenesteutvalget i Ilen menighet består av en kombinasjon av folkevalgte menighetsrådsmedlemmer, kirkelig ansatte og frivillige fra soknet. De behandler saker som berører gudstjenestelivet i Ilen Menighet, og nå er de godt i gang med arbeidet med den nye hovedordningen for kirka vår. De arbeider på selvstendig grunnlag i dialog med Menighetsrådet. Utvalget har pr i dag seks medlemmer hvorav tre er frivillige fra soknet; Hege Merakerås, Øyvind Johan

Eiksund og Eva-Lotte Schei. Kjetil Bye er med fra menighetsrådet og som kirkelig ansatte er det kantor David Scott Hammes og sokneprest April Maja Almaas som er med. Redaksjonen har for anledningen fått noen ord med utvalgets lengstsittende og nyeste medlemmer; Eva-Lotte Schei og Øyvind Johan Eiksund.

Grasrotalibi og musikk som drivkraft

Trollaboeren Eva-Lotte Schei, mangeårig medlem av utvalget, synes det har vært fint å være en del av gudstjenesteutvalget og beskriver det som særlig viktig for henne i perioder av livet som har vært vanskelige. Hun ser på seg selv som «grasrotalibiet» i utvalget. Utvalget forholder seg til de ram-

mer som er satt for arbeidet, men når de kan velge mellom flere alternativer, oppleves det som stort for Eva-Lotte at man blir enig om en ordlyd som kan gjelde for alle i menigheten.

Fiolinen er aldri langt unna Øyvind Johan Eiksund, det nyeste medlemmet av gudstjenesteutvalget.

Sokneprest April leser evangeliet mens medliturg Johnny Phil og kirketjener Gunnar Gangstø holder evangelietlys under en konfirmasjonsgudstjeneste i Ilen kirke. Foto: Mikaela Rønstad

Musikken er det som har brakt Øyvind Johan Eiksund inn i gudstjenesteutvalget. Han har siden barnsben av drevet med musikk, er musikkutdannet og har gjennom livet benyttet musikken i kirka på mange forskjellige måter. Han opplever det som givende å kunne bidra med sine tanker om gudstjenestereformen og musikken som skal spilles.

Siden han ble en del av utvalget høsten 2020 har Øyvind Johans engasjement også fått nye dimensjoner. Han mener at utvalget får et unikt innblikk i hvordan alt henger sammen både oppbyggings- og fokusmessig i en gudstjeneste. Det å virkelig gis muligheten til å tenke gjennom hva en gudstjeneste kan gi folk i Ila,

oppleves som givende. Det er viktig for Øyvind Johan å bidra til at gudstjenesten blir forståelig og inkluderende også for folk som ikke har vært mye i kirka tidligere. Han håper den kan gi mening for alle. Til tross for at det er klare regler for hva man kan endre på, opplever han at det er stor mulighet for at lokalsamfunnet kan være med å påvirke, ved at det er ulike alternativer å velge mellom.

Howdan er DIN drømmegudstjeneste?

I lens gudstjenesteutvalg vil gjerne få tilbakemeldinger fra folk i bydelen. Howdan er din drømmegudstjeneste? Hva er givende og hva er forvirrende? Hva tenker du om liturgi, musikkformer og deltakelse fra frivillige under gudstjenesten? Hva skal til for at du har lyst til å gå på gudstjeneste? Alt dette ønsker utvalget mange innspill på, slik at de får et bredest mulig grunnlag for å bestemme howdan den fremtidige hovedgudstjenesten skal bli i Ilen menighet.

Ta kontakt og fortell hva du ønsker!

Er du «fast» kirkegjenger eller bruker kirken sjelden spiller ingen rolle – alle kan ta kontakt med medlemmene i utvalget eller sende e-post med innspill til utvalget gjennom sokneprest April (aa752@kirken.no). Du kan bli med på å evaluere dagens gudstjenesteform ved en av vårens prøvegudstjenester 7. mars

kl. 11 eller 14. mars kl. 11. Du kan også bli med og fortelle hva du tenker om den foreslåtte nye ordingen for gudstjenesten i Ilen ved menighetsmøtet 18. april. Det legges opp til en bred og spennende debatt der vi håper mange møter opp og kommer med meninger og innspill!

HVA BETYR DET?

Gudstjenesten: Ordet er sammensatt av «gud» og «tjeneste» og betyr at gudstjeneste er Guds tjeneste for folket, og folkets tjeneste for Gud. I gudstjenesten må evangeliet forkynnes og sakramentene forvaltes rett. Guds folk får åndelig styrke til å gå ut og møte den brutale og vakre verden vi lever i.

Liturgi: Gudstjenesten følger en struktur eller «liturgi» som kan spores tilbake til tidlig kristendom.

Kirkemusikk: Musikk tilknyttet liturgien i den kristne gudstjenesten. Prinsipielt bygger den på menighetens aktive deltakelse i liturgien.

Hovedgudstjenesten: Menighetens samling på søn- og helligdager, slik dette er forordnet av biskopen.

Hovedordning: Lokalt bestemt gudstjenesteordning som fastsetter hvilken rekkefølge de liturgiske elementene skjer i, hvilke bønner og hvilken trosbekjennelse, syndsbejennelse og liturgisk sang som vanligvis brukes i menigheten.

Menighetsmøte: Består av de stemmeberettigede i Ilen sokn. Alle er velkommen til å delta og uttale seg.

Kirkemøte: Det øverste demokratiske valgte organet i Den norske kirke.

Diakonens side

Det pakkes og kjøres ut varer fra Matsentralen. Foto: Daniel Moen Manriquez

Matutdeling

Våren 2020 startet Ilen menighet opp med matutdeling. Dette er en ekstra håndrekning til de som av ulike grunner har fått en krevende hverdag. Maten er over-skuddsmat som vi henter på Matsentralen. Dette er mat som ellers ville blitt kastet, og som nå kan komme noen til gode.

Til nå har vi kunnet gi et begrenset tilbud, men til våren utvider vi tilbudet i samarbeid med Ila frivilligsentral. Da er målet å kunne tilby mat til flere som har behov for det. Vi planlegger matutdeling en gang i måneden, og som hovedregel ønsker vi at maten hentes på Ilen menighetshus.

Ta kontakt med diakon Martha Garborg Bergslid, tlf. 482 93 728 for nærmere info og for å registrere deg.

Tekst: Martha Garborg Bergslid

«Hold Ila rent»

Bildekk, lastestropper og mengder av plast var noe av det ivrige søppelplukkere fant da Ilen menighet arrangerte søppelaksjon i høst. Dette var et lokalt tiltak under årets TV-aksjon 14. oktober hvor pengene gikk til kampen mot plast i havet. Å verne om skaperverket er en sentral oppgave i diakonien, og derfor var det fint å kunne arrangere aksjon i forbindelse med diakonigudstjeneste i Ilen kirke.

Til våren planlegger vi ny ryddedag. Datoen er ikke fastsatt, men den gjennomføres før 17. mai.

Linus, Julius og Mari fryder seg over «fangsten» fra høstens søppelaksjon.

Foto: Martha Kvalvik Størksen

Hva skjer i menigheten fremover?

NB! Alle arrangement gjennomføres etter gjeldene korona-regler og avlyses dersom situasjonen krever det.

Babysang

Babysang er en halvtimes sangstund for babyer/små barn, sammen med sine voksne, i kirkerommet. For å ivareta smittevern arrangeres det to runder med sangstund hver onsdag, kl. 11 og 12.

Det er plassbegrensninger på sangstundene, derfor er det påmelding. Dette skjer i facebook-gruppa «Babysang i Ilen kirke».

Kirkeklubb for store førskolebarn

I høst møttes en gjeng med fireåringer jevnlig i kirken til sang, lek, fortelling og kveldsmat. Dette vil vi fortsette med, og inviterer flere barn i førskolealder til å være med. Samlingene skjer i Ilen kirke én tirsdag i måneden, kl. 18-19. Menighetspedagogen leder samlingene og vil gjerne ha beskjed om dere kommer.

Send epost til iy229@kirken.no hvis dette er interessant.

Datoer for våren: 16.02, 16.03, 06.04, 25.05.

Barnekor

Barnekor i Ilen kirke har øvelser hver tirsdag kl 17–18. Koret består av barn i alderen 5–9 år og tar imot nye sangere hele året. Øvelsene består av både sang, lek og fortellingsstund, og ledes av dirigent Marit Bergendahl. Det finnes mer info i facebook-gruppa «Ilen kirkes barnekor»

Retreat og kristen meditasjon

«Ved elvebredden» er en lørdag preget av stillhet og kristen meditasjon. Interessert? Ta kontakt med prostiprest Hilde-Anette Løvenskiold Grüner på tlf. 948 46 011.

Ilen menighet tilbyr også «Ignatiansk meditasjon: et tilbakeblikk på dagen», en gammel bønneform som går tilbake til 1600-tallet.

Interessert? kontakt sogneprest April: aa752@kirken.no.

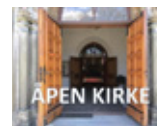
Datoer for våren: **20.03** (Ved elvebredden), **29.05** (Ved elvebredden), Ignatiansk meditasjon skjer under Iladagan, mer informasjon kommer på Ilen menighets hjemmesider.

Bokring i fastetiden

Årets fastebok er «Troshåndboka», redigert av Åste Dokka, som har blitt beskrevet som «en personlig og livsnær innføring i kristen tro. Noe vet man kanskje fra før, noe er fint å bli minnet på.» Vi leser den sammen i Ilen Menighetshus på torsdager i mars kl 19-20.30.

Kom til én samling eller alle. *Interessert?* Kontakt sogneprest April på aa752@kirken.no. Datoer: **04.03** (s. 49 «Kirke»), **11.03** (s. 61 «etikk»), **18.03** (s. 79 «Når verden går i krig mot deg»), **25.03** (s. 85 «sex og samliv») og siste samling er søndag **28.03** (s. 93 «Livet etter døden») i **Fjellseter kapell kl 12.**

Åpen kirke

Ilen kirke vil være åpen på dagtid de fleste onsdager i vår. Tenne et lys. Sitte i stillhet. Be. Finne ro. Åpningstidene vil variere, men er kirkedøra åpen, er det bare å stige på!

Vil du være frivillig kirkevert i Åpen kirke, kan du sende en e-post til diakon Martha: mb943@kirken.no.

Bibel og Bønn

Første og tredje onsdag hver måned i Kirkestuen (I lens kirkekjeller) kl 10.30–11.30. Har du lyst til å ta en kopp kaffe, slå deg ned, diskutere bibelen i lag med andre og be i fellesskap? Ta med bibelen og bli med på én samling, flere eller alle!

Spørsmål? Ta kontakt med Bjørg Sand på epost: sandjap@online.no

Datoer: 17.02, 03.03, 17.03, 07.04, 21.04, 05.05, 19.05, 02.06.

Torsdagstreff (Menighetens hyggestund)

På Ilen menighetshus første torsdag i måneden kl. 11–13.

Dagens gjest, andakt, allsang, loddtrekning og god servering!

Datoer for våren: **04.03, 08.04, 06.05.**

Første torsdagstreff til høsten blir 2. september.

MARS

05.03 Kvinnenes internasjonale bønnedag:

Et internasjonalt økumenisk prosjekt. Trondheim kristne råd arrangerer byens årlige markering og i år er det hos oss i Ilen kirke, fredag, 5. mars kl 16.

09.03 Jorden rundt på én dag:

Trosopplæringsutvalget og misjonsutvalget i menigheten har jobbet sammen en stund for å invitere barn til en «reise» rundt jorda, med matopplevelser og aktiviteter, i Ilen kirke. Ilen menighet har mange kontakter ute i den store verden, blant annet via prosjektene i Thailand som menigheten sender penger til, som du kan lese om på misjons-siden i bladet. Dagen blir arrangert tirsdag 9. mars etter skoletid, og barn på mellom-trinnet er særlig invitert. Nærmere informasjon kommer på menighetens hjemmeside!

21.03 FasteFest:

Etter gudstjenesten 21. mars kl 12.30, inviterer vi til FasteFest på menighetshuset. Det blir en kort film om årets fasteaksjon, quiz, kaffe og kaker.

23.03 Fasteaksjon:

Bli med som bøssebærer under årets Fasteaksjon! Oppmøte på menighetshuset kl 17. Kirkens nødhjelp samler inn penger til rent vann i verden i samarbeid med alle landets menigheter. Vi trenger masse folk for å kunne gi alle i Ilen sogn mulighet til å få besøk av bøssebærere!

APRIL

11.04 «Klarinett + orgel = sant!»

Det blir konsert i Ilen kirke, 11. april kl 18.00 med Trondheim Klarinettensemble, som består av entusiastiske klarinettister fra 16 - 75 år. Konserten byr på originalskrevet musikk for klarinettkor, solistinnslag og flotte versjoner av kjente verk som Toccata og fuge i d-moll av Bach. David Scott Hamnes deltar på Widors 6. orgelsymfoni. Dirigent: Rik De Geyter, klarinettist i Trondheim

Symfoniorkester. Konserten arrangeres i samarbeid med Norsk Musikk Forbund og er avslutningskonsert for KlarinettBuffet; et seminar for klarinettister i alle aldre.

18.04 Menighetsmøte:

Alle medlemmer i Den norske kirke over 15 år som er bosatt i Ilen sogn (og ikke har søkt stemmerett i et annet sogn) er spesielt invitert. Møtet blir i kirka kl. 12.30. I år må vi blant annet vurdere en ny hovedordning for menighetens gudstjenester (se saken om gudstjenesteutvalget i dette bladet) og en ny avtale med biskopen om

forordnede gudstjenester i Ilen sogn.

Bli med på å påvirke hvordan vi skal ha det i Ilen menighet! Nærmere informasjon formidles via menighetens nettside og på Facebook: «Ilen menighet».

Foto: Amanda Gerhardsen

30.04–01.05 Åpent hus for ungdom:

Natt til 1. mai fra kl 19.00 holder Sverresborg kirkesenter åpent hus for ungdom fra 8. klasse.

JUNI

01.06 Menighetens sommertur:

Vi er optimister og satser på å kunne gjennomføre årets sommertur 3. juni. Den går til Stiklestad hvor vi besøker Stiklestad kirke og Stiklestad nasjonale kultursenter. Videre går turen til Munkeby hvor vi blant annet spiser middag på Munkeby herberge. Avreise kl. 9.30. Pris kr 400,-. Lunsj og middag er inkludert i prisen. Påmelding innen 27. mai til diakon Martha Garborg Bergslid, tlf. 482 93 728.

08.06–13.06 Bydelens festival Iladagan tilbyr

«alt mellom himmel og fjord»:

Oppdatert program finnes på www.iladagan.no og på fb-siden «Iladagan». Vil du arrangere noe, eller være frivillig? Send melding til kontakt@iladagan.no. Menighetens arrangement under årets festival er:

- Fottur fra Fjellseter kapell (10. juni, avreise med buss nr. 26 fra Ila kl 10)
- Friluftsgudstjeneste ved Ilabekken (13. juni kl 11)
- KirkeJam
- Ignatiansk meditasjon

Nærmere informasjon kommer via menighets facebook-side: «Ilen menighet».

JULI

28.07–03.08 Olavsfest:

Ilen menighet samarbeider med årets festival, som har temaet «Rettferdighet». Nærmere informasjon kommer på nettsiden/facebook.

AUGUST

08.08 Salmekveld i Ilen kirke kl 18.

Arrangeres av kantor David Scott Hamnes.

Konfirmanter 2020

KONFIRMAN*
2021

Hei, du som er født i 2007!
Vi ønsker deg velkommen som konfirmant våren 2022

I konfirmasjonstiden får du oppleve:

- Gode fellesskap
- Undervisning og samtaler om livets små og store utfordringer
- Å bli kjent med kirka gjennom ulike aktiviteter
- Konfirmantleir på Mjuklia

Registreringen åpner i juni 2021.
Følg med på nettsiden vår:

www.kirken.no/ilen

Velkommen som konfirmant i Ilen kirke!

DEN NORSKE KIRKE

Barne- og familiesiden

Tekst: Menighetspedagog Ingvild Yrke

Foto: Andrine Elnes Rabbevåg

Vi har laget kirkeklubb!

Høsten 2020 startet vi fireårsklubb i kirka. Fireåringene hadde fått seg egen kirkebok, og vi møttes i kirka for å synge sangene i boka, ha fortellingsstund, bli kjent i kirkerommet og med hverandre. Det syntes vi var så koselig at vi lagde flere klubbkvelder, og nå i vår lager vi enda flere og inviterer også andre førskolebarn til å være med.

Vi møtes i kirka en tirsdag i måneden, kl. 18–19, og hver gang avslutter vi med kveldsmat og godnattsang. **Velkommen!**

Datoer for vårens kirkeklubb er:

Tirsdag	16. februar
Tirsdag	16. mars
Tirsdag	6. april
Tirsdag	25. mai

Å tenne lys er alltid like fint og spennende. Foto: Illustrasjonsfoto fra Kirkerådet

Barnekoret i Ila

Barnekoret i Ilen kirke tar imot nye sangere hele året, det er bare å møte opp! Vi har øvelser stort sett hver tirsdag gjennom skoleåret, kl. 17–18 i Ilen kirke.

Koret ledes av Marit Bergendahl. Kontingenten på 100 kr er for hele skoleåret, uansett når man starter. Koret består i dag av barn i alderen 5–10 år. Øvelsen har pauser med lek og fortelling, og avsluttes med en kveldsbønn og lystenning.

Ta kontakt med menighetskontoret hvis du er interessert, eller bare kom og bli med!

Sangglade barn
i alderen 5–10 år
– velkommen!

Det er livlig på øving med barnekoret i Ilen kirke! Foto: Ingvild Yrke

Babysang

– min hellige stund

Ilen menighet har tilbudt babysang i mange år. Hver onsdag kl 12 møtes nybakte foreldre i Ilen kirke for å synge sammen en halvtimes tid. Da lager vi en ring, og synger vårt faste sangprogram. Sangene er varierte og inviterer til bevegelse og berøring, sansing og stimulering. Vi lar kirkerommet omslutte oss med sin takhøyde, lyset fra glassmaleriene, klangen og helligheten. Det er et vakkert syn å se den røde løperen med en kø av barnevogner, se de forventningsfulle barneøynene som husker at de har vært akkurat her før, og at det snart kommer noe spennende, noe de kjenner igjen og noe de skal oppdage for første gang. Små kropper som vokser og blir i stand til å

oppdage nye skatter i sangstunden og i verden, som strekker seg mot det livet har å by på og mot hverandre. Og at det skjer i fellesskap i kirkerommet, får for meg en ekstra storhet. Slik er det å være menneske i Guds verden, tenker jeg. Barnets evne til å være forventningsfullt vendt ut mot verden og livet, til stede her og nå, slutter aldri å fascinere meg og blir for meg et forbilde når gjelder mitt eget møte med livet og Gud.

Jeg må ofte sitte en stund i kirkerommet etter at jeg har hatt babysang. Her foran alteret har vi møttes, små og store, og det lille barnet har vist meg hvordan jeg kan sitte her og være Guds barn.

Babyene synes lyden fra xylofonen er spennende! Foto: Jarle Hagen.

Tekst: David Scott Hammes

Foto: Theodor
Halvrik Wirth

Ta vårt vanvidd bort!

Sosial reform hører til vår tid og til oss på Ila; vi har vært et arbeidersamfunn, utenfor bymuren. Salmen «Å Gud for jord og alter», nr 263 i salmeboka, er fra 1906: en tid som krevde sterke, sosialetiske tekster skapt som motvekt til passivitet. Salmen tør å ta opp ubehagelige temaer som fattigdom, rettferdighet og demokrati. Disse sakene vil vi også i dag kjempe for i Ila!

Tekstforfatteren, Gilbert Keith Chesterton (1874–1934) er best kjent for detektivhistoriene om Father Brown. Disse gleder oss fremdeles på NRK. Politisk sett var han sosialist, med mistro til kapitalen, børsen og maktsentreringen. Han utviklet en økonomisk teori kalt 'distributisme' (fordelingspolitikk): hver familie bør eie fire mål og ei ku! Denne politikken påvirket mange, deriblant Mahatma Ghandi, og den gjør seg igjen gjeldende i Pave Frans' oppfordringer om å reflektere over vår velstand og vår uvilje til å dele den.

Korrupsjon og dødssynder

Chestertons verden består av regjeringsmakten, kirken og folket. Men salmens samfunn er korrupt og i oppløsning, regjeringen er usikker på sin rolle, og folket opplever at de dør, metaforisk sett (vers 1), i et gammeltestamentlig klagerop (Sal 86,1; 2 Kong 19,16). Resten av diktet er blottet for bibelske referanser. Budskapet er krast.

Seks av de sju dødssyndene nevnes enten

eksplisitt eller implisitt, heriblant grådighet, hovmod, fråtseri, begjær, vrede og latskap. Disse er også videreført i Per Lønnings gjendiktning fra 1972; vreden er et korreksjonsverktøy. Løgn spres i media; terror og likegyldighet rår (vers 2). Nasjonen må stå sammen for at godhet kan dyrkes.

Å trekke lasset sammen

Billedbruken i vers 3 henviser til et felles mål; folket må trekke lasset sammen. «Det er dag!» Den gode flammen skal tennes for å vise felles vei. Salmens kompakte strofer blir dermed en strålende oppsummering av kristent, sosialetisk tankegods. Salmen faller inn under Luthers to-regimentslære, hvor kirken og staten er innbyrdes avhengig av hverandre. Dette valgåret gir oss gode anledninger til å ta stilling til hva vi kan og bør gjøre for hverandre.

Lokalt kunstverk med kraftfullt budskap

Inntil det nylig ble fjernet kunne man se kunstverket «Deep sea – Daily heroes business» av Innerfields – malt på Sand-

Inntil nylig kunne man se kunstverket «Deep sea – Daily heroes business», av Innerfields, malt på Sandgatas trafostasjon. Stemningen i bildet kan minne om budskapet i salme 263.

Foto: Unni Skoglund

gatas trafostasjon. Et tveetydig verk; det viste et sint ungt menneske som med seiersblikk spiddet biler og skip i en allegorisk fremstilling av nåtidens miljøkatastrofe. Katastrofen synes å være en følge av korrupsjon og et samfunn som helst vil se en annen vei. Slik gir bildet assosiasjoner til budskapet i salmen.

En tankevekker for oss alle

Lønnings tekst ivaretar i stor grad Chestertons harme og saftige kritikk. Chestertons salme er riktignok ikke rettet mot England som nasjon, men mot allmennheten, den syngende menighet, folket og – særlig i Lønnings oversettelse – forvalteransvaret i et globalt perspektiv. Lønning tar også i bruk utropstegnet, her kanskje mer for å varsle om tekstens dype alvor enn for å forsterke budskapet.

Salmens folkemelodi er tradisjonelt knyttet til folkevisen «Van Diemen's Land» (Tas-

mania). Ralph Vaughan Williams føyet denne sammen med Chestertons tekst i et arrangement som peker mot nyklassisisme og nysaklighet. Melodien har en egenart som er alvorlig og enkel, og understreker salmens karakter som protesthymne. En tankevekker for oss alle!

1. Å Gud for jord og alter, stig ned og se vår nød!
Hvor vettløst vi forvalter vår verden og dens brød!
Vi velger gull og kaos; profittens perleport.
Ta ikke dommen fra oss, men ta vårt vanvidd bort.
2. Fra selvopptatte gåter, fra løgn i munn og penn,
for lette talemåter som trøster travle menn,
fra lov som bare lammer, fra motløshetens bud,
fra overflodens jammer – befri oss, Herre Gud!
3. Før jordens slekter sammen, hvert folk og samfunnslag,
og tenn den gode flammen som varsler: Det er dag!
I hellig håp og harme før oss på felles vei:
én ætt, én ild, én varme, ett hellig folk for deg!

Velkommen til kirke, vår 2021

NB! Alle gudstjenester gjennomføres etter gjeldene korona-regler og avlyses dersom situasjonen krever det.

FEBRUAR

***Onsdag 17. februar (Askeonsdag med skriftemål) – Havstein kirke kl. 19**

Felles for Byåsen, Ilen og Sverresborg menigheter v/Silje Kristin Meisal

Søndag 21. februar (1. søndag i fastetiden) Ilen kirke kl. 11

Høymesse v/Almaas

***Onsdag 24. februar (Fastegudstjeneste) – Havstein kirke kl. 19**

Felles for Byåsen, Ilen og Sverresborg menigheter v/Hans Kristian Solbu

MARS

***Onsdag 3. mars (Fastegudstjeneste) Havstein kirke kl. 19**

Felles for Byåsen, Ilen og Sverresborg menigheter v/Steinar Leirvik

***Fredag 5. mars (Kvinenes internasjonale bønnedag) Ilen kirke kl. 16**

Økumenisk bønnegudstjeneste i samarbeid med Trondheim kristne råd v/domprost Ragnhild Jepsen

Søndag 7. mars (3. søndag i fastetiden) Ilen kirke kl. 11

Høymesse med bruk av foreslått liturgi til ny hovedordning.

De som ønsker å gi en tilbakemelding kan fylle ut en spørreundersøkelse.

v/prostiprest Oddvar Gudmestad

***Onsdag 10. mars (Fastegudstjeneste) Havstein kirke kl. 19**

Felles for Byåsen, Ilen og Sverresborg menigheter v/Marte Solbakken Leberg

Søndag 14. mars (4. søndag i fastetiden) Ilen kirke kl. 11

Familiemesse med bruk av foreslått liturgi til ny hovedordning.

De som ønsker å gi en tilbakemelding kan fylle ut en spørreundersøkelse. v/Almaas

***Onsdag 17. mars (Fastegudstjeneste) Havstein kirke kl. 19**

Felles for Byåsen, Ilen og Sverresborg menigheter v/Almaas

Søndag 21. mars (Maria budskapsdag) Ilen kirke kl. 11

Samtalegudstjeneste med konfirmanter v/Almaas

***Onsdag 24. mars (Fastegudstjeneste) Havstein kirke kl. 19**

Felles for Byåsen, Ilen og Sverresborg menigheter

APRIL

***Torsdag 1. april (Skjærtorsdag) Fjellseter kapell kl. 11.15**

Skjærtorsdagsgudstjeneste v/Almaas

***Fredag 2. april (Langfredag) Ilen kirke kl. 18**

Langfredagsgudstjeneste v/Almaas

Søndag 3. april (Påskedag) Ilen kirke kl. 11, Høytidsgudstjeneste v/Almaas

***Mandag 5. april (2. påskedag) Fjellseter kapell kl. 11.15**

2. Påskedagsgudstjeneste v/Esbjørn Hummelgård

Søndag 11. april (2. søndag i påsketiden) Ilen kirke kl. 11

Familiegudstjeneste

Søndag 18. april (3. søndag i påsketiden) Ilen kirke kl. 11

Høymesse v/Almaas

Menighetsmøte følger direkte etter gudstjenesten, kl. 12.30

MAI

Søndag 2. mai (5. søndag i påsketiden) Ilen kirke kl. 11

Gudstjeneste v/Almaas

Søndag 9. mai (6. søndag i påsketiden) Ilen kirke kl. 11

Gudstjeneste v/Almaas

***Torsdag 13. mai (Kristi himmelfartsdag) Fjellseter kapell kl. 11.15**

Kristi himmelfartsdagsgudstjeneste

Søndag 23. mai (Pinsedag) Ilen kirke kl. 11

Familiegudstjeneste v/Almaas

JUNI

Søndag 6. juni (2. søndag i treenighetstiden) Ilen kirke kl. 11

Høymesse

***Søndag 13. juni (3. søndag i treenighetstiden) Ilabekken kl. 11**

Friluftsgudstjeneste under Iladagan v/Almaas

Søndag 20. juni (4. søndag i treenighetstiden) Ilen kirke kl. 11

Høymesse v/Almaas

JULI

Søndag 4. juli (Aposteldagen) Ilen kirke kl. 11

Gudstjeneste

Søndag 11. juli (7. søndag i treenighetstiden) Ilen kirke kl. 11

Gudstjeneste

***Onsdag 28. juli (Olavsvaka) Ilen kirke cirka kl. 20**

Felles vandregudstjeneste under Olavsvaka – avgang fra Sverresborg kl. 19, ved Ilen kirke ca kl. 20, videre via Hospitalskirken, Vår Frue kirke og Klementsirken til Nidarosdomen.

AUGUST

Søndag 8. august (11. søndag i treenighetstiden) Ilen kirke kl. 11

Familiegudstjeneste v/Almaas

***Søndag 15. august (12. søndag i treenighetstiden) Damhaugen kl. 11**

Friluftsgudstjeneste v/Almaas

Søndag 29. august (Vingårdssøndag) Ilen kirke kl. 18

Gospelmesse v/Almaas

I Fjellseter kapell er det gudstjeneste tilnærmet hver søndag. Tidspunktet, kl. 11.15, korresponderer med bussen til Skistua. Se www.fjellseterkapellet.no.

Ca hver 4. søndag i måneden feirer **Svenska kyrkan i Trondheim** gudstjänsten i Ilen kirke kl. 17.

Se <https://www.svenskakyrkan.se/norge/trondheim>

Helse * Glede * Daglig brød

StudiO
FRISØRER

Illevollen 32C, 73 52 79 53
www.studiofrisorer.no

Soknedal
BAKERI & KONDITORI
soknedalbakeri.no

ILA 57
PIZZA, FERSKE
BRØD OG
LEKRE KAKER

Mellomila 57 / 73 80 85 00 / soknedal.ila57@gmail.com

Galleri Ismene

Illevollen 34

**FJELLSETER
KAPELLSTUE**

Kirkelige handlinger - samvær - møter

Fjellseter kapellstue kan leies til kirkelige handlinger som dåp, vielser og begravelse. Det er også fint å samles der til fest eller møter i andre sammenhenger.

Kontakt:
Gunnar Gangstø, tlf. 930 03 199

**Vinkenes Sag
og Traktor AS**

Telefon 920 31 419
www.vinkenessag.no

**Ta kontakt for befaring
og uforbindtlig pristilbud**

TREFELLING OG BESKJÆRING
Trær, buskas eller hekk om skal
bort eller trimmes?

VED
Vi leverer kortreist ved rett på døra,
eller den kan hentes på vårt lager i
Sivert Dahlens vei.

FAGTRYKK

fagtrykk.no

**ILEN
MENIGHETSHUS**

Dåp - konfirmasjon - kurs - møter

Ilen menighetshus kan leies til å feire begivenheter i familien eller foreningen. Det er også godt egnet lokaler for møter og kurs av ulike slag.

Kontakt:
Anette Taraldsen, tlf. 466 52 520

Slekters gang

Elveseter
GRAVFERD

Ingen tillegg ved samtale i hjemmet

Døgnvakt: 72 84 50 80
kontakt@elvesetergravferd.no
www.elvesetergravferd.no

**TRONDHEIM
GRAVMONUMENTER**

Service og kvalitet i nærmiljøet

BYENS STØRSTE UTSTILLING AV NYE STEINER

- Oppussing av steiner
- Bolting av steiner
- Navnetilføyelser
- Gravlykter og tilbehør
- Nedsliping av steiner

To store utsalg: Prinseng. 45 og Rye ved Flakk
www.trondheimgravmonumenter.no
Tlf. 73 50 27 80

BERG
BEGRAVELSESBYRÅ

**NÅR DU
TRENGER
OSS**

Renate Berg

DØGNVAKT Trondheim-Ranheim
73 97 05 00 Malvik-Stjørdal

DEN NORSKE KIRKE
Kirkelig fellesråd i Trondheim

**Vi tilbyr
GRAVSTELL**

-hele året

For mer informasjon om innhold og priser, se våre nettsider

Tlf. 994 36 000, kirken.no/trondheim
post.trondheim@kirken.no

Menighetsbladet trenger din støtte

Nå er det viktigere enn noen gang å ha omsorg for hverandre i nærmiljøet. Menighetsbladet jobber med å finne de gode menneskene og sakene som binder bydelen vår sammen på tvers av ulikheter. Vi er avhengig av økonomisk drahjelp fra dere lesere for å fortsette dette arbeidet. **Hjertelig takk for ditt bidrag!**

Vennlig hilsen redaksjonen

Støtt menighetsbladet!

Bank: 1503 83 27213

vopps

557919

Slekters gang/offer og gaver

DØDE

Line Kristiansen	1984	Berit Margareta Dahl	1932
Brit Hellum	1935	Inger Johanne Kirkeby-Garstad	1925
John Bye	1941	Lise Marie Ekle	1951
Erna Woldseth	1932	Aud Irene Angen	1949
Haldis Johanne Sponaas	1931	Arne Hummelvoll	1928
Karl Julius Baadsvik	1942	Erik A Berg	1923
Guri Hagen	1952	Kaare Simonsen	1928
Kåre Spjøtvold	1924	Lise Taklo	1964
Conrad Gideon Engen	1932	Solveig Antonsen	1924
Solveig Sand	1948	Ketil Kroppan	1929
Stein Andersen	1926	Rigmor Strømmen	1951

FØDT

VIGDE

- 22.08. Marte Bakk og Ola Andreas Stavne
 05.09. Monica Rønne Aas og Vidar Sunde Aas
 05.09. Ingvild Boudica Schmedling og Andreas Lines
 19.09. Mari Forsnes Jahn og Andreas Forsnes
 19.09. Marie Angelica Florez og Pål Henry Mæhlen

«Men størst
av alt er
kjærligheten»
1. Korr 13

«La de små
barn komme
til meg»
Markus 10,42

DØPTE

02.08. Ida Nikoline Øydegard Forselv	08.11. Eva Estelle Donjem Ranheim Østlund
16.08. Gabriel Laubugt Egge	08.11. Rose Bøgseth Sjøli
05.09. Eskil Conradi Solem	08.11. Sivert Hole Strøm
06.09. Alfred Brodersen	29.11. Liv Augusta Opdal
10.09. Kim Aleksander Størseth	29.11. Rakel Strømsnes
19.09. Elida Amélie Lugrin	29.11. Johannes Asmervik Thuset
19.09. Ådne Johan Vist Widerøe	29.11. Jacob Aaker Lindstad
20.09. Norah Lyshaug Ringen	29.11. Johanne Våpenstad-Rånes
20.09. Ingrid Brobak Høstøen	06.12. Mathea Svenning Småvik
20.09. Halvor Østhagen	20.12. Alvilde Bjorheim Kummeneje
08.11. Vilma Mikkelhaugen	20.12. Frøya Tangeraa Reinaas

«Lær oss å telle
våre dager så
vi kan få
visdom i hjertet.»
Salme 90,12

OFFER INNSAMLET JULI – DESEMBER 2020

Innsamlet ved	Formål	Sum
13 gudstjenester	Menighetens arbeid	kr 22 399
1 gudstjeneste	ELCJHL	kr 960
1 gudstjeneste	FK Kvikk, ny kunstgressbane på Møllerløkka	kr 1 900
1 gudstjeneste	Kirkens Nødhjelp	kr 600
1 gudstjeneste	TV aksjonen 2020	kr 2 140
2 arrangement	Menighetens musikkvirksomhet	kr 2 731
Julaftengudstjenester	Menighetens misjonsprosjekt i Thailand	kr 4 250
1 gudstjeneste	Ila Velforening	kr 1 700
Totalt		kr 36 680

MENIGHETENS MISJONSPROSJEKT I THAILAND

Innsamlet ved	Sum
Salg av lys	kr 3 190
Loddsalg misjonssamling	kr 1 670
Offer julaftengudstjeneste	kr 4 250
Gave	kr 500
Totalt	kr 9 610

Dåp
– en god start på livet

Når et barn blir båret til dåp, blir vi minnet om at ingen kan bære seg selv. Gjennom dåpen blir vi en del av et fellesskap som strekker seg over hele verden – og gjennom alle tider. Det er en markering der barnet har alle sine viktigste støttespillere rundt seg, og der Gud lover å følge barnet alle dager.

DEN NORSKE KIRKE
Ilen menighet

Sokneprest
April Maja Almaas
913 17 443
aa752@kirken.no

Diakon Martha
Garborg Bergslid
482 93 728
MB943@kirken.no

Menighetspedagog
Ingvild Yrke
900 51 722
IY229@kirken.no

Organist/Kantor
David Scott Hamnes
913 30 608
DH249@kirken.no

Kirketjener og
menighetsforvalter
Gunnar Gangstø
930 03 199
gg399@kirken.no

Ilen menighetsråd
Kjetil Bye
932 44 414
kjetil.bye@bymisjon.no

Ilen menighetskontor:

Besøksadresse:
Ilevollen 15, 7018 Trondheim

Postadresse til Ilen menighet,
Ilen MR eller Soknepresten i Ilen menighet:
Kirkelig fellesråd i Trondheim
Postboks 2300, Sluppen, 7004 Trondheim

Tlf. 930 03 199
E-post: post.ilen.trondheim@kirken.trondheim.no

Kontortid tirsdag og torsdag kl 10.00–14.30

Vakt/nødtelefon: 468 17 490
Telefonen betjenes på hverdager;
kl. 17.00 - 08.00 og i helger og høytider.

Ilen menighetsblad:
Kontonummer: 1503 83 27213
E-post: ilaredaksjonen@gmail.com

Ilen kirke Tlf. 73 51 53 10

Fjellseter kapell :
Kontonummer 8601 51 79963

Hjorten Helse- og velferdssenter:
Tlf. 72 54 46 20

Ilen kirkes venner:
Kontaktperson: Edel Lundemo
Tlf. 481 280 40, lunede@online.no

Hei,

og riktig godt nytt år alle sammen!

Da har vi lagt 2020 bak oss og det kjennes helt greit ut. Koronapandemien satte en stopper for mange sosiale sammenkomster, aktiviteter og arrangementer. Klemming var ikke lenger tillatt og vi lærte oss å hilse på hverandre på nye måter. Dette var året da ensomme ble enda mere ensomme. Vi kunne ikke besøke dem vi ville og dette ble spesielt vanskelig overfor våre eldre og våre kjære på sykehjem og sykehus.

Heldigvis klarte vi å få til mange koronavennlige arrangement som for eksempel bakgårdskonserter på Ilevollen, Ilsvika og Hjorten sykehjem. Det ble gjennomført Stolyoga/Sittedans, Strikketreff, Zumba, foredrag og mye annet. Dette krevde tidvis god planlegging da vi måtte ha påmelding og registrering til alle aktiviteter for å ivareta smittevernet. Vi er glade for at vi kunne bruke den store flotte salen i menighetshuset hvor det var mulig å holde god avstand.

Nå ser vi fremover og starter så smått opp med aktiviteter og arrangement. «Møter mellom mennesker» blir mottoet vårt også i 2021 og alle arrangementer foregår etter gjeldende smittevernsregler. De ukentlige aktivitetene våre er Språkcafé, Strikketreff, Aktivitet & Kveldsmat, Zumba og Vaffeltirsdag. Bingo arrangeres én gang pr. måned.

Nytt av året er «Ila voksenfest», et bydelstreff for seniorer i Ila og omegn der temaene er «Feskkak» (10. mars) og «Painnkak» (13. april), begge kl. 16 - 18 på menighetshuset. Det blir selvsagt servert henholdsvis feskkak og painnkak, og det blir musikk og underholdning. Medarrangører er Kultur-enheten og Løkkan frivilligsentral.
Påmelding til Kulturenheten (72 54 57 00 / 72 54 57 14) eller til Hornemannsgården (73 84 17 00).
Billetter kan også kjøpes på hoopla.no.

Mer informasjon finner du på facebook-siden vår; «Ila frivilligsentral» eller på våre hjemmesider www.ila.frivilligsentral.no. Her publiserer vi nyheter og informasjon om våre aktiviteter og arrangement.

Håper vi sees snart igjen og til da, ta vare på hverandre!

Hilsen oss på Ila frivilligsentral.

Ut på tur

Fra Skistua til Kyvannet

Retur:
Ilen menighetsblad
Ilevollen 15
7018 Trondheim

I alle år har jeg brukt bussen til Skistua som en skiheis! Når man er ved toppen av marka, er mulighetene mange for en behagelig tur ned igjen. Det går løyper i alle retninger, men i snøfattige vintre kan løypene mot utkantene av marka være dårlig oppkjørt og dermed harde og isete.

De beste forholdene er øverst i marka, i treningsrundene eller innover mot heiene og Elgsethytta eller Grønli. Men jeg velger å satse på en snørik etterjuls vinter og foreslår en løype fra Skistua, ned mot myrene og østover mot Kyvannet. Følg løypa mot Torshaug. Det er lurt å ha et

kart, for med et nett av løyper i alle retninger, blir det vanskelig å beskrive ruta. Det er store kartplansjer i noen av vegkryssene.

Etter Fjellsetermyra har man til venstre et skogholt som innbyr til en trivelig rast, særlig i vårsola.

Bildet er tatt da jeg sist vinter hadde den uforglemmelige opplevelsen å møte løypemaskinen oppe på Solemsåsen (343 m.o.h.). Denne åsen er etter mitt inntrykk lite kjent med tanke på hvor vakkert det er her oppe, med vide myrer og utsikt over byen og fjorden. For en lykke å vite at man får kjøre i nyoppkjørt løype helt ned til Kyvannet! Vel framme ved vannet er det også noen riktig solrike rasteplasser. Det er vel unødvendig å gjøre oppmerksom på at de som ønsker en hardere trim, kan gå turen i motsatt retning eller begge veier!

Buss nr. 11 passerer Kyvannet (Skavlans veg eller Bukkvollan) tre ganger hver time; i rushtiden seks ganger.

Bruk turkart Bymarka
(vinterutgave) 1:25 000

God tur!

Tekst og foto: Ingrid Sandstad